

L'HORA NOVA

Publicació editada per la Secció Obrera de les Arts Gràfiques

El dolor de la guerra

A tothora des del lloc que hagi estat, empesos només que pel sentiment humà, racial en nosaltres, hem propugnat per l'abolició de la guerra. Res més terrible, res més inhumà, res més espantós i insuportable que el senyal de la batalla patri-cida, de la lluita a mort.

Ho hem dit sempre ben alt, animats per una restauració social que de la civilitat en tingui els fets i que compregui la finalitat de la vida. Hem cregut que així complíem amb un deure, un deure que neix quan agafem l'ús de la raó i que mor en cloure les nostres parpelles i en tornar-se freds els nostres cossos.

Ara, a Espanya, en la plenitud d'aquest segle vint-i-u i quan la paraula «civilitat» sembla que sigui compresa per tothom, es brega a mor i es vessa sang. Se'n vessa molta—massa ja—i algú no s'adona de la tragèdia enorme que estem aguantant. Culpables? Els qui empesos per l'odi, per l'egoisme i per la borbaxera han llençat el poble tot, a aquesta gesta que fa plorar perennalment a mares i a esposes i a fills i a pares....

Es repugnant la insensatesa d'aquests generals, d'aquests grans terratinents, d'aquests grans magnats de la indústria i de la banca que seguen vides i que destrueixen. Es repugnant i intolerable. No tenien dret, ells, els privilegiats del poble, els rics, els ganduls, els que no tenen cap concepte espiritual de la vida, els que juguen amb tot pel metall, a fer el que han fet; a matar amb sang freda multituds d'obrers que amb sacrifici porten el pes feixuc de la família; a deshonrar tota una nacionalitat, gran i fèrtil, de més de vint milions d'éssers. No, no hi tenien dret a això. És horrible la seva actitud. Mereixen la repulsa contundent de la massa viril que treballa, de la que progressa, de la que engendra el veritable sentit de la civilitat.

(Passa a la pàg. 8)

L'ORDRE REVOLUCIONARI

L'èxit de totes les empreses, siguin comercials, industrials, agrícoles o de guerra, dependeix quasi exclusivament de l'ordre que regeix en les mateixes. Una empresa qualsevol, sense un ordre conscientment establert, està destinada al fracàs, perquè ordre vol dir organització de treball, voluntat en l'execució de les disposicions directives, disciplina al comanament.

Per això, en iniciar-se la criminal sublevació militar-feixista, que ens ha portat obligatòriament a una guerra civil, que serà de tràgica recordança, es va donar tot seguit el mot d'ordre revolucionari.

L'ordre revolucionari ens obliga, en aquest cas, al compliment exacte de les disposicions dels elements directius. Els qui no són addictes voluntàriament al nou ordre revolucionari se'ls ha d'obligar a subjectar-s'hi, però els qui es diuen companys nostres i fan les coses per compte propi i sota iniciatives netament individuals, aquests deshonoren la revolució i, per consegüent, no estan dintre l'ordre revolucionari. Els qui cometes actes de pillatge o banditatge, en qualsevol forma que sigui, no militen en les nostres files, perquè la revolució té un ideal a desenrotllar i aquest ideal és contrari a un vulgar lucre individual. Els qui per a satisfer el desig d'una venjança exciten o indueixen a l'assassinat, tampoc estan dintre el clos de l'ordre revolucionari. Els qui es creuen que l'estat de coses actual és una festa major de barriada, perquè s'han ficat al cervell la fantasia de què podran viure amb l'esquena dreta, aquests no trigaran a tenir una forta desil·lusió, perquè és precisament en el treball on hem de trobar la recompensa de la revolució. En el nou ordre social que deixarem establert, en la nova estructuració econòmica, no hi tindran cabuda ni els panxacontents ni els ganduls.

Tal com deia el company Calafell en aquestes mateixes pàgines, si mai no ha d'ésser permès supeditar l'interès col·lectiu a l'egoisme individual, en aquests moments crítics, molt menys encara, perquè mentre els nostres germans lluiten d'una manera abnegada i heroica en els fronts de guerra, seria criminal voler-nos aprofitar en cap sentit d'aquesta angoixosa situació.

Els treballadors de tots els estaments, la petita burgesia, que també ha de venir amb nosaltres, tots sense cap deserció han de fer el màxim de sacrificis per a col·laborar eficaçment a l'enfortiment moral i material de les nostres milícies que lluiten al front, i hem de voler que quan retornin victorioses d'Espanya endins, trobin la nostra terra, la nostra indústria i totes les fonts de producció i riquesa en un estat floreixent i acollidor per a començar una nova vida de pau i prosperitat.

Després del triomf, l'ordre revolucionari serà substituït per un nou ordre basat en la victòria de la revolució. Però, mentre la lluita continua hem de romandre fidels a l'ordre revolucionari, sense disencions, sense ambicions, sense egoismes, sense rancúnies, només atents al bé de la col·lectivitat.

RAMON VILACÍS